

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/260/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7715218631
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7715218631.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudcov JUDr. Martina Kolesára a JUDr. Jarmily Maximovej v spore žalobcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, proti žalovanému: P. Č., nar. X.X.XXXX, bytom L.. V.-C. XXXX/XX, U., zastúpený JUDr. Petrom Krafčíkom, advokátom, so sídlom Nám. osloboditeľov 39, Michalovce, o zaplatenie 104,34 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 5. marca 2019, č. k. 5C/464/2015-184

rozhodol:

M e n í rozsudok tak, že žalobu zamietá.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanému 100 % trov konania pred súdom prvej inštancie a trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Michalovce (ďalej tiež len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 104,34 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 26.10.2015 do zaplatenia a priznal žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie tak v celom rozsahu vyhovel žalobe, podľa skutkového vymedzenia ktorej predstavoval uplatnený nárok v istine nedoplatok na poisťnom zo záväzkového vzťahu strán založeného Poistnou zmluvou pre havarijné poistenie motorových vozidiel č. 65748116831 uzavretou dňa 20.5.2013 medzi žalobcom ako poisťiteľom a žalovaným v hmotnoprávnom postavení poisteného (ďalej tiež len „poistná zmluva“), predmetom ktorej bolo poistenie motorového vozidla žalovaného zn. Audi A4 EČV: U. XXX N. (ďalej tiež len „motorové vozidlo“).

3. Prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku vyšiel z toho, že žalovaný v konaní nárok uplatnený žalobou uznal a že sa proti nemu bránil (len) započítacou námietkou, ktorou na žalobou uplatnenú pohľadávku započítal svoju pohľadávku voči žalobcovi, ktorá podľa tvrdenia žalovaného vznikla z toho istého poistného vzťahu strán a predstavovala žalobcom nezaplatenú časť poistného plnenia, na ktoré žalovanému vznikol nárok v súvislosti s poškodením poisteného motorového vozidla, ku ktorému došlo dňa 14.8.2013. Podľa tvrdenia žalovaného mu žalobca z ceny za opravu poškodeného motorového vozidla vo výške 2.172,83 Eur po zohľadnení dohodnutej spoluúčasti neoprávnene nezaplatil časť poistného plnenia v sume 454,40 Eur z dôvodu nepredloženia dokladov o zakúpení dielov použitých pri oprave.

4. Vo vzťahu k žalobou uplatnenej pohľadávke prvoinštančný súd v napadnutom rozsudku skutkovo vyšiel z nespornej existencie právneho vzťahu strán z poistnej zmluvy, z ktorého podľa jeho zistenia žalovaný v rozpore s právnou povinnosťou vyplývajúcou z ust. § 803 ods. 1 Občianskeho zákonníka

nezaplatil žalobcovi poisťné za obdobie od 21.2.2014 do skončenia poistenia dňa 21.5.2014 v sume 104,34 Eur.

5. Pokiaľ ide o pohľadávku, ktorú na uplatnený nárok v konaní započítal v rámci svojej obrany žalovaný, jej existenciu žalobca neuznal a skrz toho prestavovala ťažisko sporu strán. Súd prvej inštancie pri jeho riešení skutkovo vyšiel z toho, že dňa 14.8.2013 došlo k poškodeniu motorového vozidla žalovaného poisťnou udalosťou, na ktorú sa podľa poisťnej zmluvy vzťahovalo poistenie, že žalovaný zveril opravu tohto poškodenia opravovni, ktorá mu cenu opravy vyúčtovala na sumu 2.172,83 Eur, z ktorej žalobca po odpočítaní poisťnou zmluvou upravenej spoluúčasti (165,97 Eur) poskytol žalovanému poisťné plnenie v sume 1.552,46 Eur a v prevyšujúcom rozsahu (454,40 Eur) mu odmietol plniť s odôvodnením, že žalovaný v rozpore s právnou povinnosťou vyplývajúcou z ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka a z Článku VI bod 16 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie vozidiel EUROKASKO (ďalej tiež len „všeobecné zmluvné dojednania“) nepredložil hodnoverné doklady o oprave, resp. o pôvode použitých náhradných dielov. Podľa skutkového nálezu súdu prvej inštancie žalovaný v spore nepreukázal svoje tvrdenie, že na opravu motorového vozidla boli použité výlučne nové náhradné diely. Skonštatoval v tejto súvislosti, že ním predložené fotografie síce zachycujú, že k oprave motorového vozidla došlo, sami osebe ale nepreukazujú spornú originalitu a pôvod náhradných dielov, nakoľko nemožno vylúčiť, že sa jedná o diely síce originálne, avšak nie novo zakúpené, ale demontované z iného motorového vozidla. Obdobne priamu výpovednú hodnotu k spornej originalite použitých náhradných dielov nemali podľa skutkového záveru súdu prvej inštancie ani žalovaným predložené výdajky. Prvoinštančný súd ďalej skutkovo ustálil, že už počas likvidácie poisťnej udalosti žalobca opakovane vyzýval žalovaného, aby predložil hodnoverné doklady o pôvode a originalite náhradných dielov. Žalovaný však takéto dôkazy žalobcovi neposkytol a neprodukoval ich ani v rámci súdneho konania. Žalovaný tým podľa právnej úvahy súdu prvej inštancie porušil svoju zmluvnú povinnosť predložiť hodnoverné doklady o oprave (Článok VI bod 16 všeobecných zmluvných dojednaní) a tiež zákonnú povinnosť predložiť potrebné doklady, ktoré si poisťiteľ vyžiada (§ 799 ods. 2 veta prvá Občianskeho zákonníka), a preto krátenie poisťného plnenia zo strany žalobcu podľa ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, bolo podľa jeho názoru plne opodstatnené. Na podklade týchto úvah dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovaný na uplatnenú pohľadávku započítal neexistujúcu pohľadávku, čo z pohľadu ust. § 580 Občianskeho zákonníka vylučuje platnosť takého hmotnoprávneho úkonu, a tým aj dôvodnosť tohto prostriedku procesnej obrany. Z dôvodu omeškania žalovaného s plnením dlžného poisťného prvoinštančný súd s použitím ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal žalobcovi tiež úroky z omeškania, vo výške vyplývajúcej z ust. § 3 ods. 1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších zmien a doplnkov. Rozhodnutie o trovách konania prvoinštančný súd odôvodnil s poukazom na ust. § 255 ods. 1 C.s.p. výlučným procesným úspechom žalobcu v spore.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie s návrhom, aby ho odvolací súd zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie. V odvolaní žalovaný v prvom rade namietal proti skutkovému záveru súdu prvej inštancie, že v konaní nepreukázal spornú skutočnosť originality pri oprave použitých náhradných dielov. Naproti názoru súdu prvej inštancie zastával odvolateľ názor, že písomnosti, ktoré v konaní predložil, spĺňajú požiadavku hodnovernosti predpokladanú v Článku VI bod 16 všeobecných zmluvných dojednaní. Žalovaný v tomto smere poukázal na to, že dôvodom pre odmietnutie poskytnutia časti poisťného plnenia žalobcom bolo, vychádzajúc z jeho oznámenia zo dňa 6.11.2013, nepredloženie nadobúdacích dokladov od nahradzovaného materiálu. Tento nedostatok však bol podľa tvrdenia žalovaného odstránený v priebehu konania predložením dvoch výdajok, ktoré podľa jeho presvedčenia materiál použitý pri oprave špecifikujú čo do druhu, množstva i jednotkovej ceny. Žalovaný akcentoval, že z ním predložených fotografií je zrejme originálne značenie náhradných dielov, čo podľa jeho presvedčenia preukazuje ich spornú originalitu. Napokon žalovaný v kontexte spôsobu hodnotenia sporného pôvodu a originality náhradných dielov vyslovil pochybnosť, či pri tak rigoróznom chápaní povinnosti predložiť poisťiteľovi potrebné doklady je vôbec v silách poisťného preukázať, že pri oprave bol použitý konkrétny diel. Odvolateľ zastával názor, že rozsah tejto povinnosti poisťovateľa nezodpovedá úprave ust. § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka a Článku VI. bod 16 všeobecných zmluvných dojednaní, z ktorých súd prvej inštancie pri právnom posúdení tejto otázky vyšiel. Svojimi odvolacími námietkami vytykajúcimi napadnutému rozsudku nesprávnosť skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov a poukazujúcimi tiež na prítomnosť právnych väd rozhodnutia, žalovaný podľa úvahy odvolacieho súdu uplatnil odvolacie dôvody podľa ust. 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p.

7. Žalobca sa vo vyjadrení k odvolaniu vo všeobecnosti stotožnil so skutkovými závermi i so spôsobom právneho posúdenia veci súdom prvej inštancie; zvlášť prisvedčil správnosti jeho rozhodujúcemu skutkovému nálezu, že žalovaný v konaní nepreukázal, že na opravu boli použité originálne náhradné diely, ktorý bol vystavaný na úvahe, že nemožno vylúčiť, že náhradné diely vyobrazené na žalovaným predložených fotografiách neboli zakúpené ako nové, ale že boli demontované z iného vozidla.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas (§ 362 C.s.p.), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 C.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné (§§ 355 až 358 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C.s.p.), v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 C.s.p., z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) C.s.p. a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je opodstatnené. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 18.9.2019 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 C.s.p.

9. Pred samotným posúdením odvolacích námietok žalovaného sa odvolaciemu súdu žiada na úvod poznamenať, že skoršie, zamietavé rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci, bolo odvolacím súdom zrušené pre nedostatky jeho odôvodnenia. V zrušujúcom uznesení odvolací súd nijak nespochybnil spôsob právneho uvažovania súdu prvej inštancie, ktoré vo svojej podstate smerovalo k odmietnutiu právnej argumentácie žalobcu a vytýkaný dôvod vecnej nesprávnosti sa týkal výlučne spôsobu, akým prvoinštančný súd vyjadril tieto úvahy v odôvodnení. Odvolací súd vyslovil potrebu v ďalšom konaní sa dôsledne vysporiadať s otázkami rozsahu účelne vynaložených nákladov na opravu motorového vozidla, rozsahu zmluvnej povinnosti žalobcu plniť a povahy a dosahu na výšku poistného plnenia dojednania strán o povinnosti žalovaného predkladať žalobcovi potrebné doklady. Vyjadril zároveň svoj názor tiež na podstatu sporu, za ktorý považoval odlišné nazeranie strán na cenu inak nesporne vynaložených dielov alebo inak povedané ich odlišné predstavy o tom, či táto cena zodpovedá opravovňou skutočne vynaloženým nákladom na zabezpečenie náhradného dielu s ohľadom na jeho pôvod. Na škodu veci súd prvej inštancie toto usmernenie odvolacieho súdu nepochopil ani v jeho podstate, a ani v jeho šírke.

10. Vzhľadom na procesnú obranu žalovaného spočívajúcu výlučne na uplatnení hmotnoprávnej námietky započítania, spočívalo ťažisko rozhodnutia vo veci na posúdení právnej otázky, ktorú žalobca a žalovaný učinili kľúčovou svojou ambivalentnou právnou argumentáciou ohľadne rozsahu poistného plnenia žalobcu. Na jednej strane žalobca redukoval poistné plnenie na podklade presvedčenia o existencii právnej povinnosti žalovaného preukázať nadobúdaciami dokladmi originalitu použitých náhradných dielov a súčasne pre prípad porušenia tejto povinnosti o právnej možnosti znížiť poistné plnenie, na ktoré by mal inak žalovaný nárok v rozsahu nákladov na uvedenie veci do stavu pred poškodením. Naproti tomu žalovaný zastával názor (viď napr. jeho podanie zo dňa 1.4.2016), že pokiaľ je podľa všeobecných zmluvných dojednaní (Článok IX bod 1) pre určenie rozsahu poistného plnenia rozhodujúca výška primeraných nákladov potrebných na uvedenie motorového vozidla do stavu pred poškodením, je žalobca povinný poskytnúť poistné plnenie vo výške ceny opravy, pokiaľ nepresahuje rámec primeraných nákladov podľa jeho vlastnej kalkulácie.

11. Vo všeobecnosti právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikáciou konkrétnej právnej normy na zistený skutkový stav vyvodzuje zo skutkových zistení, aké práva a povinnosti majú subjekty konania podľa hmotného práva. Nesprávnym právnym posúdením je potom potrebné rozumieť omyl v tomto postupe, a teda nesprávnosť pri aplikácii práva na skutkové zistenia. O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd neaplikoval právnú normu vôbec, alebo ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť, alebo ak aj aplikoval správny predpis, ktorý tiež správne interpretoval, avšak právnú normu nesprávne na zistený skutkový stav aplikoval, teda v skutkových okolnostiach z právnej normy vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach strán.

12. Podľa ust. § 788 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, poistnou zmluvou sa poistiteľ zaväzuje poskytnúť v dojednanom rozsahu plnenie, ak nastane náhodná udalosť v zmluve bližšie označená a fyzická alebo právnická osoba, ktorá s poistiteľom poistnú zmluvu uzavrela, je povinná platiť poistné. Súčasťou poistnej zmluvy sú všeobecné poistné podmienky poistiteľa (poistné podmienky), na ktoré

sa poisťná zmluva odvoláva a ktoré sú k nej pripojené alebo boli pred uzavretím zmluvy tomu, kto s poisťiteľom zmluvu uzavrel, oznámené.

13. Podľa ust. § 806 Občianskeho zákonníka z poistenia majetku má poistený právo, aby mu bolo poskytnuté plnenie vo výške určenej podľa poisťných podmienok, ak sa poisťná udalosť týka veci, na ktorú sa poistenie vzťahuje.

14. V intenciách tejto zákonnej úpravy sa o rozsahu poisťného plnenia v prípade poškodenia poisťného motorového vozidla strany dohodli v Článku IX bod 1 a 2 všeobecných zmluvných dojednaní takto: (1) Za škodu vzniknutú poisťnou udalosťou podľa typu poistenia A alebo B, poisťovňa poskytne poisťné plnenie v rozsahu nákladov v danom mieste na uvedenie poškodeného alebo zničeného vozidla do stavu bezprostredne pred poisťnou udalosťou, alebo v rozsahu nákladov na znovuzriadenie zničeného alebo odcudzeného vozidla, maximálne však vo výške všeobecnej hodnoty vozidla v dobe bezprostredne pred poisťnou udalosťou. (2) Po vzniku poisťnej udalosti je poisťovňa povinná hradiť primerané náklady na opravu alebo znovuzriadenie vozidla nasledovne: a) účelne vynaložené náklady na náhradné diely a materiál, účtované podľa opravcu sa posudzujú tak, že sa porovnávajú s kalkulačným programom nákladov na opravu poisťovne pri použití originálnych náhradných dielov a časových noriem na prácu udávaných výrobcom. Súčasťou účtovných nákladov na náhradné diely musia byť aj príslušné dodacie listy; b) v nákladoch na prácu a lakovanie sa zohľadňuje hodinová sadzba v danom regióne pre príslušný typ a značku v opravovniach SR; c) za primerané náklady na opravu sa považujú také, ktoré nepresiahnu ceny nových originálnych náhradných dielov a časové normy stanovené výrobcom pre príslušnú značku a typ vozidla. Odvolací súd pre úplnosť poznamenáva, že podľa obsahu súdneho spisu boli všeobecné zmluvné podmienky predložené v konaní žalobcom a žalovanému riadne doručené, pričom žiadna zo sporových strán existenciu ani obsah tohto listinného dôkazu nespochybnila. To odvolaciemu súdu umožnilo v súlade s ust. § 204 C.s.p. v nadväznosti na ust. 383 C.s.p. vyvodiť zo všeobecných zmluvných dojednaní zistenia nad rámec súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu aj bez potreby formálneho vykonania tohto listinného dôkazu.

15. Z takto formulovaných dojednaní vo všeobecných zmluvných dojednaniach podľa názoru odvolacieho súdu vyplýva, že pre určenie výšky poisťného plnenia v prípade opravy poškodenia poisťného motorového vozidla opravcom, strany výslovnou dohodou určili za rozhodujúcu cenu prác a náhradných dielov účtovaných opravcom s jediným obmedzením, že pri porovnaní s kalkulačným programom nákladov žalobcu táto nemohla presiahnuť cenu nových originálnych náhradných dielov, časové normy stanovené výrobcom a obvyklé hodinové sadzby prác v danom regióne. Žalobca sa domnieva, že nad rámec takto výslovnou vyjadrenej zmluvnej vôle strán je rozsah poisťného plnenia determinovaný tiež ďalšou skutočnosťou - výškou skutočne vynaložených nákladov opravovne na zaobstaranie náhradných dielov. S týmto názorom žalobcu sa odvolací súd rozhodne nemohol stotožniť. Žalobca svoju argumentáciu v tejto otázke vystaval na interpretácii ustanovenia všeobecných zmluvných podmienok, podľa ktorého môže v rámci hodnoverných dokladov o oprave žiadať poisťného tiež o preukázanie pôvodu náhradných dielov použitých pri oprave (Článok VI bod 16). Neuvedomil si však pritom, že toto ustanovenie je potrebné posudzovať v kontexte úpravy mechanizmu porovnávania opravovňou účtovaných nákladov s údajmi podľa jeho kalkulačného programu, z čoho možno logicky vyvodiť, že zmyslom tohto opatrenia je zabezpečiť podklad pre konfrontáciu účtovanej ceny s určeným cenovým limitom a nie kontrola správnosti postupu opravovne pri vyúčtovaní ceny opravy, ku ktorej interpretácia dotknutého zmluvného ustanovenia žalobcom v konečnom dôsledku smerovala. Postoj žalobcu a jeho obchodná praktika, ktorá naň nadväzuje, je vo svojej podstate vystavaná na predpoklade, že opravovňa, hoc vyúčtuje poisťnému cenu originálnych dielov, môže použiť na opravu diely neoriginálne. V takomto prípade podľa úsudku žalobcu cena opravy nekorešponduje so skutočnými nákladmi na opravárenské práce a na použité diely, čo má podľa jeho názoru vplyv na rozsah poisťného plnenia. Žalobca však v týchto svojich úvahách evidentne opomína skutočnosť, že majetková škoda, rozsah ktorej zodpovedá nákladom na uvedenie poškodenej veci do predošlého stavu (§ 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka), predstavuje kategóriu objektivizovateľnú už od jej vzniku a prostriedky, ktoré sú skutočne zvolené na uvedenie poškodenej veci do predchádzajúceho stavu, či už poškodeným alebo treťou osobou (opravovňou) sú už pre určenie rozsahu náhrady bezvýznamné. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje pozornosť na závery formulované v stanovisku NS ČR Rc 55/71, uverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí č. 7 roku 1971, zo zmyslu ktorých vyplýva, že škodu predstavujú nielen majetkové hodnoty, ktoré už bolo nutné vynaložiť, ale i tie, ktoré by bolo nutné vynaložiť na to, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (obdobne tiež v rozhodnutí NS ČR Rc 25/90, uverejnenom

v Zbierke súdnych rozhodnutí č. 6 z roku 1990). Žalobca v tomto svojom názore rovnako opomína tiež fakt, že pokiaľ je úžitková hodnota neoriginálneho dielu nižšia, jeho použitím namiesto poškodeného originálneho, možno predpokladať kvalitnejšieho a nevyhnutne tak hodnotnejšieho dielu, prirodzene motorové vozidlo po oprave nemôže dosiahnuť hodnotu pred poškodením. Logicky preto v takomto prípade (pri použití neoriginálnych dielov) skutočné náklady na opravu nebudú zodpovedať primeraným nákladom na uvedenie veci do predošlého stavu, čo podľa názoru odvolacieho súdu len potvrdzuje už zmienený názor, že výška škody určená obvyklým rozsahom nákladov na uvedenie veci do stavu pred jej poškodením je od spôsobu akým k tomu poškodený pristúpi, principiálne neodvislá. Výstižný názor k tejto otázke formuloval tiež NS ČR v rozsudku sp. zn. 25 Cdo 3729/2011 zo dňa 28.6.2012, uverejnenom v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod č. 123/2012, v zmysle ktorého výšku škody, zodpovedajúcu nákladom, potrebným na opravu poškodenej veci tak, aby bola uvedená do pôvodného stavu, je potrebné vyčíslieť na základe objektívnych kritérií vtelených do posúdenia znalca, nezávisle na spôsobe opravy zvolenom poškodeným podľa jeho subjektívnych preferencií, vyjadrujúcich aký stav veci by mal byť opravou dosiahnutý. Podľa názoru odvolacieho súdu už vonkoncom nie je priestor pre úvahy o znížení poistného plnenia v situácii, keď opravovňa bez vedomia poškodeného pri oprave použije neoriginálny diel avšak v cene opravy vyúčtuje diel originálny. Následkom takéhoto bezpochyby protiprávneho konania opravovne je vznik osobitného zodpovednostného vzťahu k poškodenému, v žiadnom prípade však nie zmena jeho poistného vzťahu s poisťovňou, a preto rozumne nemožno pripustiť ani aby bol spôsobilý ovplyvniť výšku poistného plnenia poisťovne voči poistenému. Dovedením všetkých týchto úvah do dôsledkov odvolací súd v odvolaní nastolenej právnej otázky uzavrel, že prípadné použitie lacnejšieho neoriginálneho dielu pri oprave poškodenia, nech už k nemu došlo s vedomím poškodeného alebo proti jeho vôli, je pre určenie poistného plnenia, odvíjajúceho sa podľa dohody strán od výšky primeraných nákladov na uvedenie veci do stavu pred poškodením, a teda od cien dielov obvyklých, a preto nevyhnutne originálnych, právne bezvýznamné (por. napr. tiež. rozsudok NS ČR sp. zn. 32 Cdo 1205/2012 zo dňa 16.4.2013).

16. Žalobca spochybnil primeranosť nákladov na opravu poisteného motorového vozidla výlučne na podklade pochybnosti o výške skutočne zaplatenej ceny za náhradné diely. Pritom ale nielen z odvolacím súdom už prezentovaného spôsobu inštitucionálneho nazerania na výšku skutočnej škody, ale predovšetkým z explicitného vyjadrenia v relevantnej zmluvnej dokumentácii vyplýva, že pre rozsah poistného plnenia bola v danom prípade rozhodujúca cena prác a náhradných dielov účtovaná opravcom, limitovaná vo svojej hornej hranici porovnaním s kalkulačným programom nákladov žalobcu, ktorý vo svojom algoritme podľa v zmluve deklarovaných údajov vychádzal z ceny nových originálnych (z katalógovej ceny) náhradných dielov, z časových noriem stanovených výrobcom a z obvyklých hodinových sadziieb prác v danom regióne. Možno preto len súhlasiť s názorom odvolateľa, že pokiaľ žalobca nemal iné námietky k primeranosti nákladov opravy motorového vozidla (k cene použitých dielov a prác), nebolo povinnosťou žalovaného preukazovať originalitu ani pôvod použitých náhradných dielov a len z tohto dôvodu preto žalobca nemohol s použitím ust. § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka pristúpiť k zníženiu poistného plnenia. Nakoľko v inom základ pohľadávky započítanej žalovaným na uplatnený nárok nebol medzi stranami sporný a keďže žalobca kvalifikovane nepoprel ani tvrdenia žalovaného ohľadne jej výšky (nerozporoval tvrdenia o vyúčtovanej cene opravy a/alebo nespochybňoval primeranosť ceny opravy z hľadiska zmluvou predpokladaných parametrov), podľa záveru odvolacieho súdu je možné prijať záver, že v súvislosti s poistnou udalosťou dňa 14.8.2013 vznikol žalovanému z poistnej zmluvy nárok na poistné plnenie v rozsahu ním vynaložených nákladov na opravu, zodpovedajúcich cene opravy vyúčtovanej opravovňou (2.172,83 Eur) po odpočítaní dohodnutej spoluúčasti (165,97 Eur). Nakoľko z tohto plnenia žalobca dobrovoľne uhradil sumu 1.552,46 Eur, nesplnenou zostala pohľadávka žalovaného pokiaľ ide o zaplatenie jej ostávajúcej časti v sume 454,40 Eur.

17. Nakoľko táto pohľadávka žalovaného bola druhovo totožná s pohľadávkou žalobcu, uplatnenou v tomto konaní (jedná sa o peňažné pohľadávky zo záväzkového vzťahu), ich započítanie zákon nevyučoval (§ 581 ods. 1 Občianskeho zákonníka), nakoľko v čase ich vzájomného stretu (ku dňu splatnosti neskôr zročnej pohľadávky žalobcu dňa 21.2.2014) pohľadávka žalovaného nebola premlčaná a vzhľadom na to, že žalovaný urobil voči žalobcovi prejav smerujúci k započítaniu (§ 580 Občianskeho zákonníka), podľa záveru odvolacieho súdu došlo k zániku pohľadávky žalobcu, uplatnenej v tomto konaní v celom jej rozsahu, nakoľko sa s pohľadávkou žalovaného bezo zvyšku kryla.

18. Z týchto dôvodov nakoľko procesné podmienky konania boli v tomto prípade splnené a nesprávnosť rozhodnutia spočívala predovšetkým na právnom posúdení veci, odvolací súd majúc na zreteli požiadavku jednotnosti a komplexnosti civilného sporového konania, výrazom ktorej je tiež právnou praxou aprobovaná prípustnosť korekcie prípadných nesprávností, ktorých sa dopustil súd prvej inštancie v odvolacom konaní (por. napr. rozhodnutie ESLP vo veci Adolf proti Rakúsku), pristúpil v súlade s ust. § 388 C.s.p. k zmene vecne nesprávneho rozhodnutia tak, že žalobu zamietol.

19. Vzhľadom na zmenu napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 396 ods. 2 C.s.p. rozhodol odvolací súd tiež o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie.

20. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

21. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. V celom konaní, a teda v jeho prvoinštančnom štádiu i v jeho odvolacej časti mal v konečnom dôsledku žalovaný plný procesný úspech, a preto mu v súlade s citovaným ust. § 255 ods. 1 C.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý bol v konaní neúspešný. Preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a tiež trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 C.s.p.).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie

napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.)